

A KAPITALISTA HÁBORÚK ELLEN – A KAPITALISTA BÉKE ELLEN
A KAPITALISTA HÁBORÚK ELLEN – A KAPITALISTA BÉKE ELLEN
A KAPITALISTA HÁBORÚK ELLEN – A KAPITALISTA BÉKE ELLEN
A KAPITALISTA HÁBORÚK ELLEN – A KAPITALISTA BÉKE ELLEN
A KAPITALISTA HÁBORÚK ELLEN – A KAPITALISTA BÉKE ELLEN
A KAPITALISTA HÁBORÚK ELLEN – A KAPITALISTA BÉKE ELLEN
A KAPITALISTA HÁBORÚK ELLEN – A KAPITALISTA BÉKE ELLEN
A KAPITALISTA HÁBORÚK ELLEN – A KAPITALISTA BÉKE ELLEN
A KAPITALISTA HÁBORÚK ELLEN – A KAPITALISTA BÉKE ELLEN
A KAPITALISTA HÁBORÚK ELLEN – A KAPITALISTA BÉKE ELLEN

Világ dezertőrei, egyesüljetek!

Bevezető

Üdvözlünk a Lotta első számának lapjain! Az újságban a kapitalista háborúkkal és a kapitalista békével foglalkozó írások kapnak majd helyet. Nem üres fecsegés, vagy közhely csupán, hogy időnkben a háború napról-napra véres valósággá, életünk szerves részévé válik. Nyilvánvaló az is, hogy a kapitalista béke mindössze egy újabb felkészülési szakasz egy újabb borzalmas háborúra – ezért is választottuk ezt a mondást újságunk mottójául. A munkásosztálynak világszerte olyan megsemmisítő erőkkel, elnyomó hatalmakkal kell szembenéznie, melyek a fennálló es elkövetkezendő háborúkat egy esetleges globális, az emberiség számára végzetes atomkatasztrófába sodorhatják. Hogy ezt megelőzzük, csupán egyetlen valós megoldás lebeg szemünk előtt: a kapitalista háborúk és a kapitalista béke társadalmi forradalommal való változtatása.

Ebben a számunkban főképp – noha nem kizárólag – az Oroszország és Ukrajna/ NATO/EU között zajló háborúra fókuszálunk. A későbbiekben egyéb háborúkat is kielemezzünk majd.

Azonban minden esetben a tényeket, összefüggéseket és megfigyeléseinket osztályharcos, antimilitarista, internacionalista és forradalmi defetista szemszögből közelítjük meg. Ezzel pedig semmiképp sem állítólagos dogmatizmusunkat szándékozunk kifejezésre juttatni; hanem a kapitalista világ és az általa okozott háborúk elleni küzdelem generációkon át felhalmozódott tapasztalatát.

Kapcsolatok

Weboldal:

lotta.noblogs.org

antimilitarismus.noblogs.org

E-mail:

lotta-info@riseup.net

antimilitarismus@riseup.net

Tartalom

2 - Adománygyűjtés dezertőrök és háborús menekültek számára

4 - Háború helyett osztályharcot!

7 - Világ dezertőrei, egyesüljetek!

10 - Az Anarchista Internacionalisták Hálózatának (NAI) alakuló ülése 2025. november 9.

12 - Kiáltvány a forradalmi defetizmusért!

14 - Helyzetjelentés az ukrán hadseregből dezertálók jelenlegi helyzetéről

17 - Drónokkal gyilkolják le a kényszerrel mozgósítottakat: a háború gyilkos logikája a gyakorlatban

20 - Az oroszországi mozgósítások margójára

22 - Egy az orosz hadseregből dezertált katona nyilatkozata

Adománygyűjtés dezertőrök és háborús menekültek számára

**Ukrajnában folytatódik a háborús
mészárlás, amely a frontvonal
mindkét oldalán élő lakosságot
érinti. Miközben Putyin
hadserege ukrán városokat
bombáz, az ukrán kormány
börtönbe veti a helyi lakosság
jelentős részét. A Kremlben és
Kijevben uralkodóknak
köszönhetően az embereket
megnyomorítják, bebörtönzik,
megerőszakolják és
meggyilkolják. Ne fordítsuk el
a fejünket! Támogassuk az
érintetteket!**

A háború és a nacionalista propaganda megtéveszt és manipulál minket, miközben fontos tényeket tüntet el. Többek között például azt, hogy Ukrajnában az államhatárokat lezárták a hadköteles korú férfiak előtt. A hadsereg ellenőrzi, börtönbe küldi, lelövi és a folyóba fojtja az embereket, ha azok megpróbálnak biztonságos helyre átjutni a határon. A hadsereg fegyveresei az utcán is üldözik a férfiakat, hogy a frontra hurcolják és „ágyútöltelékként” használják őket. Igen, ez ugyanaz az ukrán hadsereg, amelyet sokan úgy méltatnak, mint a felszabadítás intézményének nemes formáját. Ha Oroszországra tekintünk, hasonlóan nyugtalanító valóságot láthatunk. A háború elleni legkisebb tiltakozásért is börtönben végzik az embereket; a kényszmobilizáció rengeteg proletárt menekülésre vagy bujkálásra kényszerít. A dezertőröket, a szabotőröket és a lelkiismereti okokból tiltakozókat Oroszországban és Ukrajnában is lemészárolják, elítélik és bebörtönzik.

Nem érdekel bennünket, hogy a burzsoázia mivel indokolja ezt az oroszországi és ukránai munkásosztály elleni agressziót. Nemcsak elítélni és bírálni, hanem gyakorlati támogatást is kell nyújtani az érintetteknek, azaz a dezertőröknek, lázadóknak, szabotőröknek, menekülteknek, azoknak, akik elkerülik a frontra való kényszersorozást. Következésképpen ki kell állni Putyin agresszorai, valamint az ukrán kormányt ösztönző agresszorok ellen.

Mit tehetünk mi, akik a jelenlegi háborús övezeten kívül élünk? A legkevesebb, hogy megosztjuk az erőforrásokat azokkal, akiknek nagy szükségük van rá. Az **Anti-Militarista Kezdeményezés (AMI)** ezért 2025. február 1-én nyilvános adománygyűjtő kampányt indít. Az összegyűjtött pénzzel olyan oroszországi és ukrainai proletárokat támogatunk, akik megpróbálják elkerülni a mozgósítást, akik dezertáltak, akik elnyomással néznek szembe, vagy akik a háborús övezetből menekülve próbálják megóvni az életüket.

Hogyan támogathatod az adománygyűjtést?

1) Banki átutalással. Fizetési részletek:

IBAN: CZ1955000000001024164477

Számlatulajdonos: Historický spolek Zádruha, z.s.

Bank: Raiffeisenbank

Bankkód: 5500

Swift kód: RZBCCZPP

2) A pénzt személyesen, készpénzben is átadhatod.

3) Adománygyűjtő fellépéseket, szolidaritási partikat és vacsorákat stb. is szívesen fogadunk.

4) Az adománygyűjtés fontos része az adománygyűjtésről szóló információk megosztása. Ezek lefordítása különböző nyelvekre, a szórólap vagy plakát megosztása, a felhívás közzététele weboldalakon, közösségi hálózatokon, magazinokban stb. szintén sokat segíthet.

5) Tervezzük, hogy egymás után közzéteesszük az adománygyűjtést támogató kollektívák és magánszemélyek nyilatkozatait. Ebben kifejtik majd motivációikat és a háborúellenes ellenállással kapcsolatos reflexióikat. Írd meg te is a sajátodat!

További információ az

antimilitarismus.noblogs.org

blogon található.

További olvasnivalók

(...) Nem az számít, hogy minek nevezzük magunkat – társadalmi forradalmárnak, anarchistának vagy kommunistának – milyen zászlót lobogtatunk, hanem az, hogy miként cselekszünk, amikor ki vagyunk téve a háborúk borzalmainak, amelyek szerves részét képezik a kapitalista valóságnak. Az államközi háborúkra az internacionalizmus, az antimilitarizmus és a forradalmi defetizmus az egyetlen lehetséges válasz a forradalmi erők részéről. Nincsenek „kivételek”, nincsenek „különleges helyzetek” vagy „objektív feltételek”, amelyek letéríthetnének minket erről az útról. Nem hagyhatjuk, hogy a hamis szövetségesek szavai becsapjanak minket; de gyakorlatban olyan lépéseket támogatnak, amelyek csak a kizsákmányolóinknak és háborús kampányuknak javát szolgálják. (...) **Letöltés PDF formátumban**

<https://antimilitarismus.noblogs.org/files/2024/04/A-haboruval-szembeni-ellenallas-hagyomanya-final-corrected2.pdf>

Háború helyett osztályharcot!

Most egy cikket teszünk közzé olyan magyar városokban aktív barátaink tollából, akik úgy döntöttek, hogy aktívan támogatják a dezertőrök és a háborús menekültek számára szervezett adománygyűjtést. Ebben a szövegben a helyi kontextusban tapasztalható aggasztó militarista tendenciákat írják le, melyeket ugyanakkor egy internacionalista keretbe is helyezik.

Kísértet járja be Európát, a militarizmus kísértete. Szent hajszára szövetkezett e kísértet bővületében korunk Európájának minden hatalma: a NATO és az EU, Putyin és Orbán, brüsszeli bürokraták és a német Rheinmetall.

Akad-e olyan kormány, amely ne támogathatná a védelminek nevezett katonai kiadások növelését, akad-e ellenzéki párt, amely ne állna be a militarizmus szekértolói közé, nevezze magát jobboldalinak vagy liberálisnak?

Ebből a tényből két dolog következik.

A militarizmus immár az összes európai országban fenyegető veszéllyé vált. Legfőbb ideje, hogy az antimilitaristák határozottan kiálljanak, és nemet mondjanak a militarizmus ideológiájára és gépezetére, hogy lerántsák a leplet a kormányok, nemzetközi szervezetek és katonai komplexumok militarista törekvéseiről, és hogy a háború és a fegyverkezés tébolyával a társadalmi forradalmat és a forradalmi defetizmust állítsák szembe.

Az utóbbi években világunkra ismét a háborúk árnya borult. Hogy csak két aktuális és mindenki által jól ismert példát említsek: Az ukrajnai háborúban 2022 februárja óta a mindkét oldalon elesettek száma több százezerre tehető, a sebesülteké pedig elérheti akár az egymillió főt is. Az Ukrajnát elhagyni kényszerülő menekültek lélekszáma 7 millió körül mozog. Mindeközben a gázai háború és népiirtás során április elejéig több mint 50 ezren veszítették életüket, akiknek 80%-a civil, egyharmada gyerek volt. Az izraeli erők által újságírók és humanitárius missziót ellátó személyek ellen elkövetett gyilkosságok mára példátlan méretet öltöttek. Ezek a fegyveres konfliktusok óriási szárnyakat adtak a haditechnikai kutatásoknak és fejlesztéseknek, a hadiipari termelésnek és az újonnan kikísérletezett technológiák élesben való kipróbálásának. Drónok és robotok, vegyi fegyverek és egy nukleáris háború rémálma sejlik fel a frontokon. Ráadásul nem látszik egyértelműen, hogy bármelyik említett konfliktus rövid időn belül véget fog érni.

Mindennek sokrétű hatásait – habár Magyarország nem áll hadban senkivel – mi is egyre inkább a bőrünkön érezzük: növekvő védelmi kiadások és demagóg propaganda az egyik oldalon, növekvő

infláció és deficit a másikon. A magyar kormány tárt karokkal várja és keblére öleli az olyan háborús agresszorokat, mint Putyin és a Nemzetközi Büntetőbíróság által elítélt háborús bűnös Netanjahut, miközben szüntelenül békeszeretetről és hazafiságról papol, békemenetet szervez és túlárzott nemzeti konzultációkat indít. Orbán krokodilkönnyei olyan vértengerbe hullanak, amiért saját legfőbb szövetségesei a fő felelősek.

De hiba volna azt gondolni, hogy mindaz, ami ma nálunk történik, pusztán e háborús konfliktusok következménye, hogy Magyarország csupán külső körülmények szorításában kénytelen azt tenni, amit tesz. Valójában a militarizáció folyamata már korábban kezdetét vette, igaz, a mostani események kellő okot és ürügyet teremtek a kormány számára ahhoz, hogy továbbra is fenntartva a rendeleti kormányzást, tovább hízlalja a militarizmus gépezetét.

Az elmúlt 10 évben a NATO-tagállamok védelmi kiadásai több mint hatszorosára nőttek, és ezzel rekord értéket értek el. A szóban forgó időszakban az EU-s tagállamok közül Magyarország a 2. legdinamikusabb növekedést hajtotta végre e téren, GDP-arányos honvédelmi kiadásait a 2014-es 0,6%-ról 2023-ra a NATO által elvárt 2%-os érték fölé emelte. Ettől fogva Magyarország folyamatosan a kötelező kvótán felül teljesít, miközben a NATO-tagállamok negyede ennél kevesebbet fordít ilyen célokra. Csak hogy tudjátok, mire költik többek között a ti adótokat is: az elfogadott költségvetés értelmében a Honvédelmi Minisztérium idén több mint 1939 milliárd forintot fog kapni az államkasszából. De a háború hiénáinak semmi sem elég: a NATO-főtitkár, Mark Rutte kijelentette, hogy minden tagállamnak 3% fölé kellene növelnie a GDP-arányos hozzájárulását a védelmi kiadásokhoz, Trump pedig elérendő célként egyenesen 5%-ról beszélt... Hogy ez számunkra mit jelent, azt mindannyian tudjuk: az állami szociális kiadások lefaragását, adóemeléseket, az ország adósságállományának növelését. Mindezt egy olyan időszakban, amikor a megélhetési költségek soha nem látott mértékű növekedésének lehetünk a tanúi!

És hogy konkrétan mire kell ez a rengeteg pénz? Már közvetlen a Fidesz 2010-es hatalomra jutását követően is több katonai fegyverrendelésre került

sor, mint az azt megelőző évtizedben. 2017-ben aztán tízéves, átfogó haderőfejlesztési programot hirdettek, melynek eredményeképp 2018-tól az állam turbófokozatra kapcsolt, lőfegyverek, légi és szárazföldi katonai járművek széles palettáját vásárolva vagy rendelve meg. Egyedül 2020-ban – minden korábbi értéket túlszárnyalva – több mint 400 külföldi katonai rendelés leadására került sor, főleg német Lynx gyalogsági harcjárművek és Gripenekhez tartozó amerikai közép-hatótávolságú rakétákra vonatkozóan.

A külföldi vásárlások mellett dübörögnek a hazai hadiipari beruházások is, melyek részben magyar vállalatok, részben Európa legnagyobb fegyvergyártójának, a német Rheinmetallnak az összefogásából valósultak és valósulnak meg folyamatosan az ország legalább minden 3. megyéjében: Zalaegerszegen, Kiskunfélegyházán, Gyulán, Kaposváron, Várpalotán, Nyírteleken stb.

A székesfehérvári NATO-parancsnokság megerősítését szintén prioritásként jelölte meg a honvédelmi miniszter, az ország támaszpontjain pedig folyamatosak a NATO-csapatmozgások és hadgyakorlatok. A honvédség 2010-es években 30 ezer fő körül mozgó állományát az új évtizedben jelentősen megnövelték, és a toborzási kampány és a katonaság népszerűsítése azóta is gőzerővel zajlik: internetes hirdetések és köztereinken elhelyezett plakátok formájában, különféle ünnepeken és nyílt napokon megrendezett parádék keretében, vagy épp a főiskolai és egyetemi campusokon. A jelentkezőknek jó fizetést, egyéb anyagi juttatásokat és kedvezményeket ígérnek, a katonáskodást és a háborúsdit menő és férfias tevékenységként mutatva be, ami csupa móka és kacagás, és természetesen csakis a haza és a nemzet üdvét szolgálhatja. Hogy mindez mennyire nem így van, azt már az a márciusban történt baleset is szemléletesen bizonyítja, aminek következtében egy kormánytisztviselőnek, aki felsőbb nyomásra sokadmagával együtt éles kézigránáttal végrehajtott dobógyakorlaton kellett, hogy részt vegyen, mindkét keze felrobbant.

És ha mindez nem lenne elég, a militarizmus egyre inkább beszivárog az oktatási rendszerbe is. A heti ötórás testnevelés oktatás bevezetését anno már

sokan rossz ómennek tekintették. Azóta létezik már honvédelmi alapismeretek tantárgy, amiből érettségizni is lehet. Nem rég lehetővé tették, hogy az 55 év feletti katonákat iskolai tanárokká képezzék át, tovább súlyosbítva ezzel a közoktatás válságát, egyszermind erősítve a militarista szellemet az iskolákban. Hogy a militarista agymosás teljes legyen, a gyerekeknek honvédelmi táborokat szerveznek, ami a masszív állami támogatásoknak hála, jelenleg a hazai táboroztatás egyik legolcsóbb formájának számít.

Mindeközben leplezetlenül folyik a politikai kommunikáció militarizációja: elég csak Orbán háborús kifejezések tömkelegétől szennyes retorikáját megnézni. A háborús veszéllyel rogatás az általános félelemkeltés légkörét teremti meg, amely már korábbi választási győzelmük megszerzésében is szerepet játszott, és egyúttal hatékony fegyvert jelent politikai ellenfelek besározására, ellehetetlenítésére. Hiszen, ha a kormány háborúellenes, az ő politikáját bírálók ugyebár csakis háborúpártiak lehetnek.

Az efféle szómágia közvetlen hasznán túl hosszú távú stratégiai célokat is szolgál: észrevétlenül hozzászoktatja a társadalmat a háborús helyzethez, normalizálva ezzel a háború kultúráját és megteremtve egy orwelli ihletésű újbeszél, ahol „a háború béke” formula egyre inkább mindennapossá és elfogadottá válik.

Elég a militarizmus szekértolóinak képmutató színjátékából és ármánykodásából!

Elég a militarista propagandából, a közbeszéd és az oktatás militarizációjából!

Elég a katonai kiadások fokozásából, az újabb hadiipari beruházásokból és fegyvervásárlásokból!

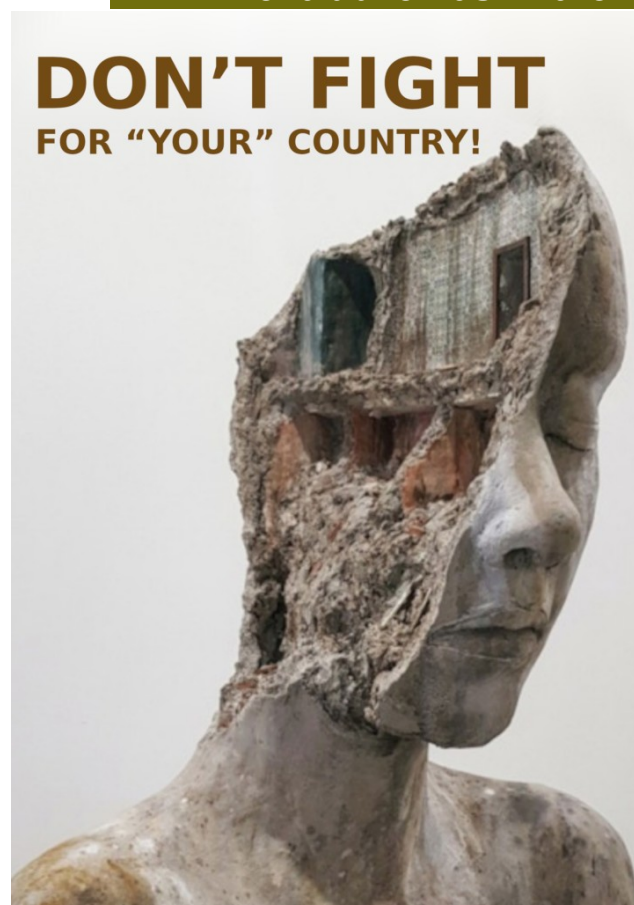
És végül elég a hamis dilemmákból: Oroszország vagy a NATO, Putyin vagy Zelenskij... Fel kell, hogy ismerjük: ellenségeink nem az elit által teremtett frontvonalak túloldalán vannak. Ellenkezőleg! Éppen ez a gazdasági, politikai és katonai elit az, amely számunkra a valódi ellenséget jelenti: katonai szövetségi rendszerek és háborús kormányok, fegyvergyárosok és hadi beszállítók, hadügyminiszterek és tábornokaik – a militarizmus gerjesztői, az apokalipszis valódi lovasai. Ahhoz békében és

valódi biztonságban élhessünk, tőlük kell megszabadulnunk!

Egyszóval, az antimilitaristák mindenütt támogatnak a fennálló társadalmi és politikai állapotokkal szembe forduló minden forradalmi mozgalmat. Támogatjuk a katonai szolgálatmegtagadókat és a frontot elhagyó dezertőröket is, a háború ellen tüntető és sztrájkoló munkásokat és diákokat, a katonai hadműveletek és a hadiipari termelés szabotőreit, a háborús bűnöket és más borzalmakat feltáró vagy kiszivárogtató újságírók és hackerek tevékenységét.

Egy embert, egy fillért se a militarizmus gépezetének! Békét a kunyhóknak, háborút a palotáknak! Háború helyett osztályharcot! Világ antimilitaristái egyesüljete!

További olvasnivalók

Letöltés PDF formátumban

pocketedition.noblogs.org

Világ dezertőrei, egyesüljetek!

Az alábbiakban közzétesszük az athéni militánsok nyilatkozatát, akik támogatták a dezertőrök és háborús menekültek számára szervezett adománygyűjtést. Írásukban a dezertálás támogatásának motivációiról olvashatunk.

**Ha a nagyurak békéről beszélnek,
Tudja az egyszerű nép,
Hogy háború lesz.
Ha a nagyurak átkozzák a háborút,
Kitöltötték már a behívókat.**

**A nagyurak mondják: béke s háború
Egészen más valami.
De békéjük s háborújuk
Olyan, mint szél és vihar.
Háború nő békéjükből,
Mint fiú az anyából.**

**Szörnyű
Vonásait viseli.
Háborújuk
Megöli, mit
Békéjük még meghagyott.
A falon kréta-felirat:
Háborút akarnak.
Aki odaírta,
Már elesett.
A nagyurak mondják:
Utunk dicsőség.
A kisember mondja:
Utunk a sír.**

**Bertolt Brecht:
Német háborús káté
(Hajnal Gábor fordítása)**

Az elmúlt években a háború általánossá válásának veszélye folyamatosan kísért. Fájdalmasan tudatában vagyunk ennek a béreink csökkentését, az energia és az importárak árának emelkedését vagy a háborús költségvetések növekedését tapasztalva.

Különösen ezekben a napokban a háborús uszítás lázas mértéket ölt Európában. Európa frenetikus újrafegyverkezése (lásd ReArm Europe) minden európai országban csak súlyosbítani fogja a munkásosztály jelenlegi helyzetét, s egyes országok számára, mint például Görögország, a következmények tragikusak lesznek. Az amúgy is ingatag jóléti állam eltűnik, ami a proletariátusnak

felbecsülhetetlen veszteségeket okoz. Az a 28 milliárd euró, amelyet a görög állam a következő 12 évben az izraeli hadiipari komplexumnak fegyverrendszerek vásárlására tervez kifizetni, újabb megszorításokat hoz majd, amelyek tovább növelik az elmúlt 15 év veszteségeit.

A fegyverkezési guruk azt szajkózzák, hogy a szociális kiadások csökkentése nélkül nem lehet megvédeni a kontinenst. Az előző nagy háborút követő sorozatos csapások után a tőke és az állam úgy döntött, hogy ideje eltörölni a jóléti államot, miközben a burzsoázia rekordprofitot termel ki a teljes kapacitással működő védelmi iparból.

Mivel a baloldali politikai szférákat az antiimperialista retorika uralja, amely egy államot támogat, mint a „jó” államot a „rossz” állam ellen, mi a háborúkat elsősorban az egyes nemzeteken belüli osztályellentétek exportálásának tekintjük az olyan nemzeti háborúk tartományába, melyeknek végső célja a nemzeti egység megteremtése.

Számunkra a világ osztályokra van felosztva, nem pedig fajokra vagy táborokra: elutasítjuk a népek és országok démonizálását, és nem fogadunk hűséget semmiféle nacionalizmusnak sem. Megtanultuk, hogy a multinacionális proletariátus osztályának érdekei nem sorakoztathatóak fel egyik vagy másik állam vagy ország burzsoá osztályai mögött, bármennyire is osztja fel őket a nacionalista anti-imperialista zsonglörködés „azonnali” és „hosszú távú” osztályokra, és támogat rendezett szövetségeket egy állítólagosan lineáris menet alapján, amely a „nemzeti felszabadítással” és „nemzeti integrációval” kezdődik, és... később a független nemzetállamon belül az osztály „hegemóniájához” vezet. Történelmileg a nemzetállami formációk, amelyek a nemzeti felszabadító és gyarmatellenes harcok „győzelme” után alakultak ki, a nacionalizált proletariátus új börtöneinek számítottak.

Az embereket társadalmi helyzetük, nem pedig identitásuk alapján kell egyesíteni. Le kell számolnunk a régi világgal, és semmi lehetőséget sem hagyhatunk arra, hogy a nemzetek, nemzetiségek, fajok és vallások e halálos röghöz kötöttségét megtartsuk. Fel kell bontanunk a

nemzetállami kereteket, a kisebbségeket és a többségeket, amelyeket mindenütt kommunákkal és tanácsokkal kell felváltanunk. De amíg ez a pillanat el nem jön, mi kiállunk mindazok mellett, akik nem ragadnak fegyvert, és nem hajlandók a burzsoázia ágyúöltelékéivé válni, és legyilkolni osztálytestvéreiket.

Teljesen tudatában a dezertálás sokféle és olykor ellentmondásos okaival, kiállunk az ukránok ezrei mellett, akik átlépik a határt, hogy elkerüljék a sorozást, az oroszok mellett, akik a behívó elől bujkálnak, a palesztinok mellett, akik az izraeli állam által rájuk zúdított végtelen pusztítással szemben vették a bátorságot, hogy a Hamász ellen tüntessenek és követeljék a háború befejezését. Kiállunk az izraeli proletariátus s mindazok mellett, akik tiltakoznak és követelik a palesztin proletariátus kiéheztetésének, fegyveres fenyegetettségének, mint kollektív büntetésnek befejezését. Kiállunk az izraeli munkásosztály azon tagjai mellett, akik követelik a Gáza elleni könyörtelen támadás, az apartheid, és a megszállás befejezését.

Támogatjuk a dezertőröket, mert:

- A dezertálás, mint tevékenység jelentős hatással van a kapitalista állam hadigépezetének szabotálására, ami befolyásolja a katonai műveletek végrehajtását.
- Az állami propagandával ellenkezőleg, a harctér elhagyása és a munkásosztály lemeszárlásában való részvétel megtagadása bátor tett. Egy ilyen döntésnek súlyos következményei lehetnek, mivel azok, akik elhagyják a helyüket, üldöztetésnek, társadalmi megbélyegzésnek, börtönbüntetésnek és egyes esetekben kivégzésnek vannak kitéve. A háború megállítása azonban csak akkor lehetséges, ha ezeket a gyakorlatokat tömegesen, az osztálykonfliktus szélesebb körű folyamatában hajtják végre. Sajnos még az antikapitalista milliók közül is sok olyan egyén és csoport van, akik a dezertálást hiábavaló vagy abszurd cselekedetnek próbálják beállítani, vagy akik gyakran azzal érvelnek, hogy a háborúban való részvétel a megszálló hatalomtól való „felszabadulás” előfeltétele.
- Alapvető fontosságú, hogy nemzetközi szintű hálózatokat hozzunk létre a dezertőrök anyagi támogatására. Biztosítanunk kell nekik azokat a feltételeket, amelyek garantálják biztonságukat a dezertálás során. Valójában a háborúban álló országok osztályharcainak egyik kulcskérdése a határok megnyitásának követelése, többek között a dezertőrök számára is. Szükséges továbbá a biztonságos menekülési módszerekről és a más, nem háborúban álló országok proletárjaival való kapcsolattartásról való tájékoztatás, akiknél a dezertőrök menedéket találhatnak.

Nem akarunk meghalni egy nemzetet megmentéséért! Kiállunk a tömeges dezertálás és összfronton kialakuló testvériség mellett, miközben otthon autonóm proletárharcot, szabotázst és sztrájkot folytatunk a fegyvergyárakban, a vasútállomásokon és a kikötőkben!

Minden lehetséges módon támogatjuk a dezertőröket, akármelyik frontról érkezzenek is!

A proletariátusnak nincs hazája!

Le a hadsereggel, le a háborúval!

Nemet az európai vagy akármilyen sereg ukrainai állomásoztatására!

Néhány internacionalista kommunista Athénból

2025 március 27.

<https://antimilitarismus.noblogs.org/post/2025/04/28/vilag-dezertorei-egyesuletjek/>

Az Anarchista Internacionalisták Hálózatának (NAI) alakuló ülése 2025. november 9.

Az elmúlt hónapokban számos forradalmi internacionalista anarchista szervezet írta alá a következő nyilatkozatot. Bár maga a nyilatkozat frissítésre szorul, előfutára volt egy új anarchista internacionalista hálózat létrehozásának, amelynek célja a következő:

Gyakorlati szintű kollektív szolidaritás a forradalmi elvek alapján; információ-ármálás és propaganda központként való működés; a különbségek hangsúlyozása azoktól az ellenzéki csoportoktól, amelyek anarchizmus néven futnak, de már nem védik a forradalmi internacionalizmust; valamint állandó referenciapont biztosítása a libertáriánus hagyományban, amíg más nemzetközi kezdeményezések vitatják a felszólítást „nincs háború, kivéve az osztályharcot”.

Az aláírók listája a szöveg végén olvasható, a hálózat bővítésére irányuló, következő találkozókra további meghívók kerülnek kiküldésre mindazoknak, akik a minden háborúval szembeni forradalmi internacionalista ellenzékiiséget képviselik.

**Anarchista Internacionalisták Hálózata (NAI):
forradalmi defetizmust minden háborúzó
államban!**

Célunk: a háborús ellenállók, a sorozás alól kibúvók, a katonai szolgálatot lelkiismereti okokból megtagadók és a dezertőrök támogatása!

Felhívást intézünk egy széleskörű szabadelvű internacionalista kezdeményezés érdekében a militarista propaganda ellensúlyozására! Küszöbön áll egy nukleáris katasztrófa! A „keleti” és „nyugati” uralkodó osztályok közönséges csalók, akik hatalom- és profitéhségüket egyre inkább a hadiiparra támaszkodva csillapítják.

Az önjelölt Nyugat a következő világháború forгатókönyveit vázolja fel. Számukra a „szabad világ” egy, a létezésért folytatott harcot vív az „autokráciákkal”, amelyeket egyre inkább a keleti sztereotípiákkal azonosítanak, és amelyek az állítólagos „civilizációnkat” fenyegetik.

Dicsérik az ebben a „demokratikus” táborba tartozó nemzeteket, mint Ukrajna, Izrael vagy Tajvan, mert ugyanazt a globális, a „jó” a „gonoszok” ellen harcot vívják. Ez a logika már Szíria iszlamistáit is a „jó” oldalára sorolja.

A másik oldalon pedig Oroszország, Kína és Irán állnak, olyan totalitárius államok, amelyeket titkosrendőrség, pártkáderek vagy papok irányítanak. Mind erőszakosan nyomják el osztályunkat, a dolgozókat és küzdelmünket a

megszorítások és a háborúhoz vezető intézkedések ellen.

Álljunk a libertariánus internacionalista kezdeményezés mellé a naponta terjesztett militarista propagandával szemben, ami úgy tünteti fel a mi, „jók” oldalán álló fegyverkező államaikat, mintha ezek valamiféle humanitárius vállalkozások lennének!

Erkölcsei és gyakorlati támogatást kell nyújtanunk a háborút ellenzőknek, a sorozás elől menekülőknél, a dezertőröknek és az internacionalista álláspontot képviselő csoportoknak, különösen a háborús övezetekben!

A forradalmi defetizmus érdekében alapvető fontosságú a háborús frontok minden oldalán támogatni a szolgálatmegtagadást, a lelkiismereti okokból való dezertálást és a sorozás elől való menekülést. Immár Oroszország és Ukrajna is elismeri, hogy a dezertálás jelentős problémát jelent halálos terveik megvalósításában.

Ez, az internacionalizmusunk által keretezett támogatás elősegíti a nacionalizmus és a határok, a területi szuverenitás, a nemzetállam és annak protoállam riválisai elleni kezdeményezéseket, új lehetőségeket teremtve a nemzetközi szolidaritás és testvériség érdekében.

A frontvonalak közelebb vannak, mint gondolnád, ott kezdődnek, ahol a legközelebbi fegyver- vagy alkatrészgyár, logisztikai raktár, közlekedési csomópont vagy kommunikációs központ helyezkedik el.

A háború ott is zajlik, ahol a kikötők és repülőterek, a katonai bázisok és tartalékos laktanyák találhatók. A vasúti hálózatok és autópályák, a városok és települések és a gyárak pedig azok, ahol mi, munkások, az egyre szigorúbb megszorítások miatt a háború árát elszegényedésünkkel fizetjük meg. Most pedig már a sorozás is fenyeget.

Moccanni sem tudunk anélkül, hogy ne érintene bennünket a háború, és amikor ezt szóvá tesszük, dühörogni kezdenek a retorikai fegyverek: „bajkeverő, szélsőséges, áruló!” Szerintük mindezek lehetünk. Ideje egyértelműen elkülöníteni

mozgalmunkat azoktól, akik „egy bizonyos háborút” támogatnak az osztályharc helyett.

Nyilvánvaló, hogy a forradalmárok nemcsak ellenzik a háborút, hanem a háborúellenes fellépés társadalmi forradalommal alakítását is szorgalmazzák! Nem a háború előtti állapothoz, a „kapitalista békéhez” való visszatérést szorgalmazzuk, amely csupán elnyomásunkban megnyilvánuló felkészülésük a következő véres vállalkozásukra.

Mit tehetünk a gyakorlatban, egyénileg és kollektíven, itthon és külföldön?

A legalapvetőbb szinten: gondolkodj globálisan, cselekedj lokálisan!

Nem szabad egyetértésre törekednünk velük, fel kell hívunk az emberek figyelmét a képmutatásukra, határokon átívelően ki kell állunk magunkért és osztályunkért. Kollektíven kell elutasítanunk a „nemzeti érdekeiket”.

Kapcsoljuk össze a megszorításokkal és a háborús haszonszerzéssel szembeni küzdelmeinket. Minden, amit magunkért és osztályunkért teszünk, akadályozza a „háborús állam” működését. Csatlakozzunk a szolidaritás megnyilvánulásaihoz lokálisan és a gazdasági ágazatokban – minden hazai fronton elért győzelem példát mutathat külföldön is.

Az Északi-sarkvidéktől a Vörös-tengerig, Tajvatól és a Kongó-medencéig a kontinentális határok már lángokban állnak vagy épp készülődnek a háborúra. A szuperhatalmak álarcái nem változtatják meg valódi arcukat. Azt akarják, hogy harcoljunk, értük és helyettük – a kapitalizmus maga a Háború! Ez már nem tréfa, valódi veszély fenyeget!

Aláírók:

- **Anarchist Communist Group (ACG)**
- **Anarcom Network (ACN)**
- **The Stirrer (Keynsham)**
- **Alex Alder (egyénileg)**
- **Organise! Ireland**
- **Antimilitarist Initiative (AMI)**
- **Československé anarchistické sdružení (ČAS)**
- **Initiative Olga Taratuta**

Kiáltvány a forradalmi defetizmusért!

**Az ukrajnai háború, mint minden
tőkés háború, úgy ez is a
munkásosztály elleni háború:
háború az ukrajnai
munkásosztály ellen, akiket a
szaros haza érdekében
ágyútöltelékként használnak az
imperialista NATO védelmében,
és háború az oroszországi
munkásosztály ellen, akiket
gyilkolni és megdöglenni küldenek
a frontra a nemzet hullagőzös
oltárán. Közvetve pedig háború
minden munkásosztálybeli ellen,
kezdve az EU-tól a NATO-
országokban élőkig és tovább a
„szent anyaföld koporsóig”!**

Mi, a tőke kizsákmányoltjai drágán fizetünk mindezt; a fegyverellátásért, a növekvő védelmi kiadásokért, katonai-, ipari komplexumok megerősítéséért, fejlesztéséért, elsősorban pedig a bérek, a nyugdíjak csökkentésével, az egészségügy vért okádó romlásával, az árak emelkedésével. A kapitalizmus siralomvölgyi léte mind radikálisabban rontja az amúgyis szarba és bér munka általi rothadásba trágázott életszorongásunkat! A munkásosztály által megtermelt vagyon egyre nagyobb hányadát háborúra fordítja, a háborús gazdaságot szükségállapottá alakítja át a tőke.

A lehetőség a tőke elleni harcra a munkásosztály rendelkezésére áll – csak hogy a lőparancs a tőke kezében!

**Tehát a fegyvered a Tőke és a burzsoázia ellen:
tűzet és tűzet rájuk!!**

És miért ez a heves defetizmus?

„Mert a háború messziről kivetített borzalma elkerülhetetlenül a harag, a szánalom, a sajnálkozás és a tehetetlenség érzésének hullámain váltja ki, amelyeket főnökeink és államaik maguk is kihasználnak, hogy az ébredező ellenállást a jótékonyság zsákutcájába tereljék. Úgy manipulálnak bennünket, hogy hamis pártállást foglaljunk el egyik vagy másik harcoló fél javára. Ez a háború igazi köde, amely megpróbál elvakítani minket attól, aminek nyilvánvalónak kell lennie – mindkét oldalon a főnökök az ellenségeink, mert mindkét oldalon a munkások szenvednek és halnak meg, az osztályszolidaritásra várva.”

Mert golyóink általánosságban a tőke ellen, az adott szinten pedig a mindkét háborúban álló nemzetállam ellen irányulnak és nem a béke érdekében, (A háború borzalmaival szemben könnyű elkövetni azt a hibát, hogy tehetetlenül kiáltunk a békéért. De a kapitalista béke nem béke. Egy ilyen „béke” valójában folytatása annak, ami újra és újra

szüli a háborút) hanem a kommunista forradalomért kell meghúznunk a ravaszt!

Csakis a kommunista forradalom szünteti meg az Úr és szolga viszonyt, a magántulajdon civilizációját!

De miért is forradalmi, ha rájuk tüzelsz? Mert a golyók az internacionalista proletárforradalom vulkanikus kitörését robbanthatják ki. A tőke demokráciája agyhalottak mauzóleuma – magát az újratermelő mechanizmust kell elpusztítanunk, a tőkés világ leradírozásával! A háborús önvédelem egyszersmind, ha tetszik, ha nem, a szaros tőke és nemzeteinek önvédelmét jelenti, amely nem ígér mást, mint még erőteljesebb bémunkába szakadást, és csakis az osztályharc erőteljes és határozott radikalizmusa szabadíthatja ki életünket a kapitalizmus börtönéből! Mi okod megvédeni kiszákmányolásod fenntartóját és nemzetét?

„Az ukrán állam a maga részéről nem „jobb”, nem „kevésbé rossz”, sem több, sem kevésbé „fasiszta” vagy demokratikusabb, mint az orosz állam, hiszen minőségileg nem különbözik az utóbbtól, hanem csak mennyiségileg, hiszen kisebb és kevesebb imperialista hatalma van, de ugyanolyan burzsoá és antiproletár.”

Tűzet a tőkére és nemzeteire, tűzet a bémunkára, tűzet az osztálytörténelemre!

Nézzünk körbe, túl a luxust álmódó virtuális valóságon: előttünk nyomor, kín, bémunka, haláldagály, rettegés és függőség, csupa halálmosoly, csupa fásultság, nihilizmus, önfeladás. A munkásosztály mindenhol a vereség állapotában lézeng, önszerveződés hiányában és öntudatlanságban vegetál, így nem marad más lehetőségünk: élni akarásunk végett, az új élet akarásának lázában, a nélkülözés ellen, és mindenütt a kifosztottságunkkal szemben. Az „abszurd” életre keltésével akarjuk az elképzelhetlennek véltet, a lehetetlent, a ma disztópiájával szemben. Az életet, ahol az élet él! Nem az 5 méteres plazma tévéért, pénzért vett csókokért, 2027-es okostelefonért,

egyéb árumennyországért, hanem azért, hogy váltsuk valóra a kiteljesedett forradalmi defetizmust. A forradalmárok manifesztuma a háborúval szemben mindig is ez volt – ma is ez: az imperialista háborút alakítsuk át osztályháborúvá a kommunista forradalomért.

Világ Proletárjai Egyesüljetek!

De Te Fabula Narratur Kommunistái
e-mail: gondolkodoautonom@gmail.com
honlap: detefabulanarraturkiado.wordpress.com

További olvasnivalók

Az osztályharcos (vagy kommunista) hagyományt követő anarchisták, mint például az Anarchista Kommunista Csoport (ACG), a világot nem a versengő nemzeti népek, hanem az osztályok szempontjából szemlélik. Mi nem a harcoló nemzetek, hanem a harcoló osztályok világát látjuk. A nemzet csak egy álca, egy agyszülemény, amely elrejteti az osztályok közötti küzdelmet, amely az osztályokon belül és azokon keresztül zajlik. Nincsenek tehát valódi nemzetek, vannak azonban valódi osztályok saját érdekeikkel, és ezeket az osztályokat kell figyelembe vennünk. Következésképpen a „nemzet” belül nincs egyetlen „nép”, és nincs közös „nemzeti érdek” sem, amely egyesítené őket. (...) **Letöltés PDF formátumban**

<https://pocketedition.noblogs.org/files/2025/04/MIERT-ELLENZIK-AZ-ANARCHISTAK-A-NACIONALIZMUST-1.pdf>

Helyzetjelentés

az ukrán

hadseregből

dezertálók

jelenlegi

helyzetéről

Vladyslav azon szerencsések egyike, akiknek sikerült elmenekülniük az ukrán sorozó bizottság elől. Jelenleg egy európai országban él. Néhány kérdést tettünk fel neki, hogy tisztább képet kapjunk a dezertőrök jelenlegi helyzetéről.

1) A román hegyeken keresztül – macskáddal együtt – sikerült elmenekülnöd az ukrán front elől. Hogy vagytok mostanság?

Helló. Összességében sokkal jobban, mint Ukrajnában. Igen, időnként az ukrán biztonsági szolgálat ügynökei megtalálnak, provokálnak és politikai okokból kifolyólag sértegetnek. Az EU-lakosok azonban nagyon jól bánnak velem, és egész tartózkodásom alatt nem tapasztaltam, hogy az EU-polgárok megsértették volna a jogaimat. 2025 júliusában a macskám, Peach, sétálni ment, és nem tért vissza. Miután regisztráltam a mikrochipjét, egy állatmenhely felvette velem a kapcsolatot, és tájékoztatott, hogy az állatot a menhelyre hozó személy szerint egy autó ütötte el. Azonban a macskán talált fizikai sérülések szándékos bántalmazásra utalnak. Most erről próbálok bizonyítékokat gyűjteni. De összességében a macska él és jól van, nincs maradandó károsodása.

2) Ukrajnában erőszakkal sorozzák be az embereket a hadseregbe. A legtöbb férfi – számunkra érthetően – nem akar katonáskodni. Sokaknak fejében fordul meg a dezertálás gondolata. Van valami tanácsod ezeknek az embereknek?

Igen. A sorozásra érkezéskor vissza kell utasítani az orvosi vizsgálatot, amelynek célja a katonai szolgálatra való alkalmasságod megállapítása. Ha a helyzet kritikus, azt javaslom, hogy szimulálj mentális zavarokat. Személy szerint én Ukrajnában mindig magamnál hordtam egy borotvapengét, hogy felvágjam az ereimet, ha véletlenül egy kiképző központba kerülnek. Ezek a módszerek nagyon hatékonyak – a kiképző központ alkalmazottai kötelesek pszichiátriai vizsgálatra küldeni az illetőt, ami növeli a szökés esélyét. Nem arra buzdítom az

embereket, hogy ártsanak maguknak. De a pszichiátriai kórházból van kiút, a sírból viszont nincs. Személy szerint azt terveztem, hogy ha kiképzőközpontba kerülök, felvágom az ereimet és székletemmel bekenem a kiképzőközpont falát. **(1)** Gyerekkorom óta két betegségben szenvedek – obszesszív-kompulzív zavarban és figyelemhiányos hiperaktivitási zavarban –, de Ukrajnában ezek a betegségek nem elegendőek a katonai szolgálat alól való felmentéshez. A hadseregben a tisztek aztán meg csodálkoznak, hogy miért lőnek az ilyen emberek a parancsnokaikra... Ha fegyvert adnak ilyen emberek kezébe, nem kell ám hozzá sok provokáció nekik, hogy használják is azokat a feletteseikkel szemben.

3) Hogyan segíthetnek az európai emberek a dezertőröknek?

Az EU polgárai már most is eleget segítenek a dezertőröknek. A jogi területen azonban egy uniós döntés a dezertőrök kiadatásának és deportálásának feloldásáról hozzájárulna ahhoz, hogy mérsékeljék az Ukrajnában elkövetett tortúrákat. Egyetértek azzal, hogy azokat a bűnözőket, akik Ukrajnából való menekülésük előtt bűncselekményt követtek el, meg kell büntetni. Az ukrán bíróság ítélete azonban az EU-n belül is végrehajtható lesz. Ez garanciát jelentene a politikai üldözésre. Ukrajna és Oroszország a Szovjetunióban alkalmazott KGB-s gyakorlatot követi, és 10 évvel ezelőtti eseteket használ fel arra, hogy nyomást gyakoroljon azokra, akiket nem kedvel. Ezek az országok büntetőügyeket is fabrikálhatnak, hogy nyomást gyakoroljanak a totalitárius rezsim számára elfogadhatatlan cselekmények leállítására. Felkérem az EU-t, hogy ne ismerje el az orosz és ukrán bíróságok háború alatt hozott, a háború elől menekülő férfiak elleni ítéleteit. Ezek az ügyek gyakran politikai indíttatásúak.

4) Ukrajna egy új törvényről tárgyal, amely tovább rontja az Európába menekült dezertőrök helyzetét. Mit is jelent pontosan ez a törvény?

Julija Szviridenko ukrán miniszterelnök, akinek testvére a háború alatt Londonba menekült, benyújtott egy törvényjavaslatot az ukrán parlamentnek, amely büntethetővé tenné az Ukrajnából való menekülést és a törvény elfogadását

követő 90 napon belüli visszatérés elmulasztását. Ezeknek a büntetőügyeknek a joghatóságát az Ukrán Biztonsági Szolgálat-ra (SZBU) akarják átruházni, és javasolják, hogy távollétükben ítéljék el az embereket. Valójában az ukrán totalitárius rezsim azt tervezi, hogy az Ukrajnából való menekülést árulásnak, szervezett bűnözésben való részvételnek vagy a béke és a világ biztonsága elleni bűncselekménynek tekintsék. Ez arra utal, hogy az SZBU kezd átalakulni a Szovjetunióból ismert KGB-vé, és arra használják, hogy nyomást gyakoroljanak az ukrán totalitárius rezsim számára nemkívánatos személyekre. Tegnap a Verhovna Rada (Ukrajna törvényhozó parlamentje) megadta az SZBU-nak a jogot, hogy önállóan terjesszen törvénytervezeteket az ukrán minisztertanács elé, amit én az állami hatalom megragadásának tartok, hiszen az ukrán alkotmány szerint a törvényhozás a Verhovna Rada kizárólagos jogosultsága. Az ukrán rezsim gyakorlatilag megadja az SZBU-nak a lehetőséget, hogy a rezsim számára előnyös törvényeket terjesszen elő, ami egy végrehajtó szerv számára elfogadhatatlan. A dezertőrök üldözésének megakadályozása érdekében jelenleg jogi eszközökkel dolgozom az ukrán totalitárius rezsim elleni ellenállás megszervezésén.

5) Ez azt jelenti, hogy ezek a törvények felhatalmazzák az EU rendőrségét és bíróságait az EU-n belüli dezertőrök büntetőeljárás alá vonására?

Igen is meg nem is. Ha a törvényjavaslatot elfogadják, a hatóságok a dezertőrök távollétében ítélezhetnek felettük, és egy ukrán bírósági ítélet alapján kérhetik az EU hatóságait, hogy adjanak ki nemzetközi elfogatóparancsot a dezertőrök ellen, vagy hogy kiadják őket Ukrajnának. Mivel a dezertőrök távollétében történő tárgyalások közvetlenül sértik a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, konkrétan az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságok Védelméről szóló Egyezmény 6. cikkét, az ilyen ügyekben minden ítélet bűnös lesz. A totalitárius rezsim célja, hogy minél több ágyútölteléket hozzon vissza az EU-ból, és mindent meg fog tenni ennek elérése érdekében. Az EU-országok természetesen figyelmen kívül hagyhatják az ilyen bűncselekmények miatti kiadatási kérelmeket, mivel azok politikai jellegűek, de

személyes véleményem szerint az EU hatóságai ezeket a kérelmeket teljesíteni fogják.

6) Ezek a törvények azt is jelenthetik, hogy a dezertőröket visszatoloncolják majd Ukrajnába?

Igen. Ez azonban nem deportálásnak, hanem az ukrán törvények szerinti bűnözők kiadatásának minősül. Ezeknek az embereknek nem kell attól tartaniuk, hogy a frontra küldik őket, mert az ukrán hatóságoknak való átadásukat követően azonnal börtönbe kerülnek, hogy letöltsék büntetésüket. Az ukrán börtönökben azonban a hatóságok kínzásoknak vetik alá őket, és nyomást gyakorolnak rájuk, hogy aláírjanak egy szerződést elítélt személyek számára. Akik aláírják ezt a szerződést, azokat azonnali bevetésre küldik az orosz fegyveres erők ellen. Nincs is lehetőségük olyan katonai szolgálatra, amely nem jár közvetlen részvétellel harci műveletekben.

7) Milyen további problémákkal szembesülnek a dezertőrök, ha ezeket a törvényeket elkezdik majd alkalmazni?

Menedékkérő státuszt kell igényelniük. Csak ez a státusz befolyásolhatja a kiadatási kérelem teljesítését. A státusz megszerzése azonban évekig, egyes esetekben akár évtizedekig is eltarthat. Amíg a dezertőr menedékkérő státusszal rendelkezik, nem vállalhat munkát, sőt el sem hagyhatja azt az országot, ahol menedékjogot kért. Lakóhelyüket a migrációs szolgálat ellenőrzi, minimális pénzügyi támogatást kapnak és korlátozott egészségbiztosításra jogosultak, amely csak a halaszthatatlan orvosi ellátást fedezi. A menedékkérők így gyakorlatilag meg vannak fosztva alapvető jogaiktól, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy szabadon mozogjanak az EU-n belül, dolgozzanak és szabadon válasszák meg lakóhelyüket. A menedékkérőknek fizetett összegből alig futja a személyes kiadások fedezésére, az élelmiszereket, a higiéniai- és az alapvető szükségleti cikkeket beleértve.

(1) Szerk. megjegyzés: A felsorolt információkat a szerző személyes véleményének kell tekinteni, nem pedig általános ajánlásnak. Tanácsai hasznosak lehetnek, de károsak is, számos változó körülménytől függően. Alaposan meg kell fontolni azok gyakorlati alkalmazását, különös tekintettel a kockázatokra.

Drónokkal gyilkolják le a kényszerrel mozgósítottakat: a háború gyilkos logikája a gyakorlatban

A mainstream média gyakran hoz le cikkeket arról, hogy az orosz hadsereg milyen szörnyű módon bánik a dezertőrökkel. „Fákhoz láncolják, fémtartályokba zárják vagy terepjárók után kötik őket – ez vár azokra az orosz katonákra, akik megtagadják a harcot Ukrajnában” – olvashatjuk a beszámolókbán.

Ugyanakkor, az ukrán dezertőrökkel szemben elkövetett, ugyanolyan szörnyű mészárlásokról nem sokat írnak. Egy dolog azonban biztos: mindkét hadsereg harci képessége részben az erőszakos mozgósításon és a dezertálást visszatartó kínzási technikákon alapul, melyek a legádázabb ellenállást tanúsítókat is a frontra kényszerítik. Miközben több ezer katona próbál dezertálni, megannyi ember kerül akarata ellenére a frontra, ahol csak abban reménykedhet, hogy túléli a napot, ha egy robbanóanyaggal felszerelt „öngyilkos” drón épp nem szakítja le a fejét. Az interneten videók keringenek arról, ahogy az ukrán hadsereg efféle drónjai motoron menekülő, lövészárokban, utakon, erdőkben, síkságokon és másutt tartózkodó orosz katonákat mészárolnak le. ⁽¹⁾

A legtöbb esetben ezeknek az eseményeknek a felvételeit olyan cikkek kísérik, amelyek dicsőítik a védőket, és cinikusan lealjasítják az áldozatokat. Soha nem kérdezik meg, kik voltak ezek az emberek, és hogyan kerültek oda, ahol embertelenül lemészárolták őket. Nem lehet elmenni azon tény mellett, hogy még az antifasiszta és „anarchista” mozgalom is szervez gyűjtést drónok beszerzésére az ukrán hadsereg számára. És mivel – a nyugatbarát mainstreamhez hasonlóan – ez a „radikális baloldali” környezet is a háborút a megszállók elleni védekező cselekvésként ábrázolja, valószínűleg nem lesznek álmatlan éjszakái amiatt, hogy drónjai valószínűleg olyan orosz katonákat mészárolnak le, akiket büntetéssel fenyegetve kényszerítettek a frontra. A „védekező háború” logikája szerint minden frontvonalon lévő orosz katona putyinista és megszálló. ⁽²⁾

A dezertőrök és az erőszakkal mozgósított katonák ezrei semmit sem jelentenek eme logika híveinek, és

kíméletlenül megsemmisíthetőek. **(3)** De hogy mi köze van egy ilyen megközelítésnek a szabadságért és igazságosságért folytatott küzdelemhez, azt ennek a vonalnak a hívei nem fogják megmagyarázni nekünk. Végül is többségüknek nem kell a harcfront egyik oldalán sem szembenéznie a tűzzel. Egyszerűen csak időnként pénzügyi támogatást küldenek az elkényeztetett kispolgárság biztonságos menedékéből, majd ideológiai szarságokat írnak, tele homályos frázisokkal az ukrán nép szabadságáért és önrendelkezéséért folytatott küzdeleméről.

Ezzel szemben az ukrán és az orosz fronton harcoló katonák többségükben proletárok, akik nem élvezik ezeket a kiváltságokat. Igen, proletárok, mert a

proletariátus nem szűnt meg létezni csak azért, mert egyesek úgy döntöttek, hogy ezt a szót eltávolítják a szókincsükből. Az igazság az, hogy sok proletár akarata ellenére, kényszerből kerül a frontvonalra **(4)**. Nagyon keveseknek adatik meg, hogy megfelelő dokumentumokkal rendelkezve külföldre meneküljön. Sokan illegálisan élnek: kerülnek a bankokat, elhagyják a nagyvárosokat, erdőkben rejtőznek. Ha valami értelmet nyer anarchista szemszögből, az az, hogy támogatást nyújtunk nekik, nem pedig, hogy olyan drónokat építsünk, amelyek lemészárolják őket vagy lenyomozzák hollétüket, azért, hogy mások mészárolhassák le őket **(5)**.

fotó: A drón felrobbanása előtti pillanatokban készült felvételek a szemekben tükröződő rémületről

**Tanúsítsunk
szolidaritást a
dezertőrökkel és az
erőszakkal
besorozottakkal!**

**Szálljunk szembe
azokkal, akik
gépeket építenek a
megölésükre!**

**Osztályszolidaritást
a háború gyilkos
logikája ellen!**

<https://antimilitarismus.noblogs.org/post/2025/10/12/dronokkal-gyilkoljak-le-a-kenyszerrel-mozgositottakat-a-haboru-gyilkos-logikaja-a-gyakorlatban/>

(1) Például ez:

<https://www.msn.com/cs-cz/zpravy/other/ukrajinsk%C3%A9-drony-ude%C5%99ily-na-rusk%C3%A9-voj%C3%A1ky-v-lese/vi-AA1jxmT>

Mit is láthatunk ebben a videóban? Egy egyenruhás, hátizsákos férfi sétál az erdőben, amikor hirtelen egy drón lelövi. A néző számára ez egy szenzációs videó

lehet, amely bemutatja, hogyan állították meg Ukrajna védelmezői a megszállókat. A videóból azonban egyáltalán nem derül ki, ki volt az az ember, miért volt ott, és hogy egyáltalán ott akart-e lenni, vagy büntetéssel fenyegetve kényszerítették oda a tisztek. Meghalt, és ezt már senki sem fogja megtudni tőle.

(2) A valóság magáért beszél: az orosz hadseregben alkalmazott kényszerű mozgósítás és a magas dezertálási arányok bizonyítják, hogy nem minden fronton harcoló katona Putyin támogatója. Éppen ellenkezőleg, sokan a putyinizmus áldozatai, akárcsak azok, akiket az ukrán városokban bombáznak.

<https://antimilitarismus.noblogs.org/post/2025/02/04/over-russian-18000-soldiers-desert/>

(3) A Solidrones kezdeményezés – amely állítólag „az ukrán antiautoritárius harcosok számára gyárt drónokat” – kijelenti: „A védelmezők havonta több tízezer pilóta nélküli légi járművet használnak el, mert egy pontos dróncsapás jelentősen drágább tankokat semmisíthet meg és megakadályozhatja a megszállók előrenyomulását.”

<https://www.afed.cz/text/8191/solidrones>

Kétség sem férhet hozzá, hogy drónokat működtetnek, amelyek pusztításra és gyilkolásra tervezett fegyverek. De még ha valaki azt is állítaná, hogy ellátó vagy felderítő drónokat is használhatnak, egy dolgot fontos tisztázni. Még ilyen esetekben is a drónok az értelmetlen gyilkolás támogatásának eszközei. Nincs jelentős különbség aközött, hogy egy kényszerrel mozgósított katonát közvetlenül lelőnek egy drónnal, vagy drón segítségével nyomoznak le, majd (a gyakran szintén drónok által ellátott) gyalogság, tüzérség vagy légierő öli meg.

Számos más kérdés is releváns.

Az úgynevezett „antiautoritáriusok”, akik drónokat gyártanak vagy üzemeltetnek, eldönthetik-e, hogyan és kivel szemben alkalmazzák azokat? Ez elképzelhető lehet egy az államon kívül szervezett, és az állam ellen folytatott gerillaháború esetében. Ez azonban nem vonatkozik ezekre az emberekre, akik – ahogy maguk is elismerik – már beintegrálódtak a hivatalos ukrán állami hadseregbe. Tehát a hadsereg vezetése határozza meg, hogy az „antiautoritáriusok” hogyan használják a drónokat, és nem lehet szó autonóm cselekvésről. Mit fognak tenni ezek az „antiautoritáriusok”, amikor tisztjeik legközelebb parancsot adnak nekik, hogy drónokkal keressék meg a szökni próbáló dezertőröket? Végül is ez az ukrán hadsereg egyik feladata, amelyhez önként asszisztálnak.

(4) A túlélő orosz katonák vallomásai szerint esély sincs az evakuálásra; a hátuk mögött levő őrző, blokkoló egység nem engedte őket elhagyni a frontvonalbeli állásaikat, azonnal lelőtték volna őket, amint megpróbálnak visszavonulni. Bizonyos esetekben a katonák előrenyomulásra kényszerítése kevésbé kockázatos lehet, mint a visszavonulás és a dezertálás. Ezt a kegyetlen taktikát a sztálini korszakban is alkalmazták már, és most az orosz hadsereg visszatér ehhez a gyakorlathoz.

(5) Az erőszakos mozgósítás és a drónokkal történő gyilkolás az ukrán lakosság számára is jól ismert. Ugyanakkor nem ismerünk egyetlen olyan esetet sem, amikor az orosz hadsereg drónjainak gyártását úgynevezett antiautoritáriusok vagy anarchisták pénzéből finanszírozták volna. Mindenesetre el kell ítélnünk a munkásosztály ellen irányuló erőszakos mozgósítást és a drónok gyilkos használatát, függetlenül attól, hogy ezeket a gyakorlatokat az ukrán, az orosz vagy bármely más állami hadsereg alkalmazza-e.

Az oroszországi mozgósítások margójára

Hogyan zajlik a katonák mozgósítása Putyin Oroszországában? Milyen mértékű kényszerrel, zaklatással és elnyomással kell szembenézniük a frontra küldött katonakorban lévő férfiaknak? Hogyan reagál mindezekre az orosz lakosság, és különösen a munkásosztály? Mivel gyakran feltesszük magunknak ezeket a kérdéseket, egy orosz anarchistát is segítségül hívtunk, hogy tisztább képet kapjunk a helyzetről. Ő az alábbi rövid összefoglalóval válaszolt.

A Putyin-rezsim által bevezetett cenzúra és háborús propaganda célja, hogy elrejtse a sokkoló valóságot a világ előtt. A másik oldalon láthatjuk az ukránbarát háborús propagandát, amely az orosz lakosságot Putyin-pártiak tömegeként ábrázolja, akik önként rohannak a háborúba. Néha nagyon nehéz teljes kiterjedésében látni és megérteni a valóságot. Ezért oroszországi elvtársunk tanúvallomása nagyon praktikus és hasznos lehet számunkra.

Általánosságban érdemes előre megjegyezni, hogy az oroszok meglehetősen pacifista mentalitásúak. A szovjet korszak óta sokan ismételtetik: „Soha többé háborút!” Sokan kollektív traumát éltek át az afganisztáni és csecsenföldi háborúk idején. Erről népszerű dalok is születtek, amelyek a közelmúlt nebulóinak értelmetlen halálát éneklilik meg. Sok orosz pedig kategorikusan nem kívánja ismét megélni ezt a fájdalmas élményt. Még azok is, akik hűségesek Putyin uralmához (természetesen 2022-ig), azzal az érvelnek, hogy Putyin „biztosítja a békés eget”. Nyilvánvaló, hogy van egy jelentős militarista kisebbség, amely jelenleg a katonai cenzúra révén egyfajta információs monopóliummal rendelkezik Oroszországban, de egyértelműen nem ők vannak többségben.

Mindazonáltal érdemes megjegyezni, hogy az orosz pacifista mentalitás másik oldala egy negatív tulajdonság, mégpedig a nyárspolgári gondolkodás. Az oroszok ellenzik a háborút, de nem hajlandók aktívan fellépni ellene. Ez különösen igaznak bizonyult olyan helyzetekben, amikor a kormány szigorú katonai cenzúrát vezetett be, tömegesen bebörtönözte azokat, akik kritizálták Oroszország katonai akcióit, és brutálisan széteszlatta a háborúellenes tüntetéseket, több tízezer embert letartóztatva. Ilyen körülmények között az átlagos orosz inkább visszafogottan viselkedik, és nem fejezi ki a véleményét. Pontosan ezért sok közvélemény-kutatás magas támogatottságot mutat ki a háború és Putyin mellett: ez azonban hamis adat, mivel azoknak, akik „mellette” állnak, nincs mitől tartaniuk, míg azok, akik „ellene”, a jelenlegi rendszerben a szabadságuk elvesztését kockáztatják. A társadalom azonban kevés hajlandóságot mutat arra, hogy közvetlenül háborúba lépjen. Putyin ezt megérti, ezért kevésbé szigorú mozgósítást próbál végrehajtani, mint Ukrajnában. Ez elsősorban a tartományokat érinti, nem Moszkvát, ahol a háborús halálesetekről szóló hírek minimálisak.

Ugyanakkor Putyin kormánya ravaszul próbálja kivitelezni a mozgósításokat: hivatalosan nem a frontra küldi a kötelező katonai szolgálatot teljesítő fiatal férfiakat. Gyakorlatilag azonban, akiket már besoroztak, azokat rákényszerítik, hogy aláírják ezt a szerződést. Tudva levő, hogy a megalázás, a kínzás

és a beosztottak zaklatása széles körben elterjedt az orosz hadseregben. Voltak olyan nagyobb horderejű esetek, amikor fiatal férfiak a kötelező szolgálatuk alatt elviselhetetlen körülmények miatt haltak meg, vagy verések következtében sérüléseket szenvedtek. Ezeket a férfiakat gyakorlatilag túsul ejtik, és zsarolással kényszerítik őket, hogy „önként” menjenek háborúba. Voltak olyan esetek is, amikor az orosz hatóságok véletlenszerűen kiválasztott embereket csaptak be, rábeszéltek őket, hogy menjenek el „pénzt keresni”, majd hamis dokumentumok aláírása után a szeretteiket sem értesítve a frontra küldték őket.

Az oroszok nem akarnak háborúba menni, ezért sokan nem jelentkeznek a katonai toborzóirodáknak; sokan megpróbálnak betegséget színlelni. Például egy volt osztálytársam, aki kiváló tanuló volt, és sikerült bejutnia az egyetemre... Miután megkapta a behívóját, elhatározta, hogy eltöri a lábát... Sokan inkább külföldön próbálják elkerülni a mozgósítást, de az orosz kormány most arra törekszik, hogy ezt a lehetőséget 2026-ig megszüntesse.

Dagesztánban például szintén voltak tiltakozások a mozgósítás ellen. Külön említésre méltó a mozgósított katonák feleségeinek fellépése, akik még a Kreml falai előtt is tiltakoztak. Ez különösen figyelemre méltó, tekintve, hogy közülük néhányan kezdetben támogatták a háborút, de most a katonák leszerelését követelik. Ezek többnyire békés tüntetések voltak, amelyek azonban széles körű érdeklődést eredményeztek.

Voltak erőszakosabb formái is a mozgósítás elleni tiltakozásoknak, például gyűjtogatások és a katonai toborzóirodák elleni támadások országszerte. Az egyik ilyen eset Ust-Ilmsk városában történt, egy

bizonyos Ruslan Zinin részvételével. Ruslan Zinin, egy ust-ilimski fakitermelő teherautósofőr, a háború kezdetén, 2022 márciusában elvesztette 19 éves iskolatársát, Danilt, aki kötelező katonai szolgálatot teljesített. A mozgósítás bejelentését követően Zinin megtudta, hogy unokatestvére is megkapta a behívóját.

A mozgósítás ellen tiltakozások kezdődtek, miután 2022. szeptember 26-án Zinin, félve, hogy öccse sorsára jut, elment a katonai toborzóirodába, és egy szemtanú szerint megpróbálta kideríteni, miért kapott behívót a barátja, aki eddig nem szolgált a hadseregben. Erre a katonai toborzóirodában sértegetni kezdték Zinin-t. Ruslan sebtében eltávozott, de még aznap visszatért, ezúttal egy rövidre vágott csövű puskával, és tüzet nyitott. Ennek eredményeként 19 év börtönbüntetésre ítélték...

Forrás:

<https://antimilitarismus.noblogs.org/post/2025/10/19/az-oroszorszagi-mozgositasok-margojara/>

Egy az orosz

hadseregéből

dezertált

katoná

nyilatkozata

**Az alábbiakban az orosz katonai
szolgálatot megtagadó Szása
levelét közöljük.**

2022. szeptember 30-án, egy hideg reggelen egy moszkvai metróállomáson ácsorogtam, s a szívem majd kiugrott a helyéről, amikor két rendőr közeledett felém. Tekintetüket rám szegezték, és elkérték a papírjaimat. Be akartak vinni a rendőrsre, hogy „ellenőrizzék a papírjaimat”, de tudtam, hogy ez mit jelent – a nevem felkerült a gyanúsítottak listájára, és addigi életem elveszni látszott a rendszer könyörtelen szorításában, amelyből már nincs kiút. Órákig tartó rémálom következett. A rendőrségen körbevettek, esélyem sem volt a menekülésre. Mielőtt feleszméltem volna, már egy buszon ültem, tele újoncokkal, és az ismeretlenbe tartottam. Nem voltam hajlandó beletörődni a sorsomba még akkor sem, amikor megérkeztünk a kiképzőközpontba. Megpróbáltam fellebbezni a mobilizációs döntés ellen, abban a reményben, hogy helyette pótlólagos polgári szolgálatot kapok. Hivatalos kérelmet nyújtottam be, de azt figyelemre sem méltatták. Erőfeszítéseim ellenére be kellett vonulnom. Kora gyermekkoromtól fogva tisztában voltam a jóindulat erejével, valamint azzal, hogy az nemcsak másokat, hanem magamat is megváltoztathat. Tinédzserként mély hatást tettek rám a második világháborúról szóló

dokumentumfilmek. Megfogadtam, hogy mindig segítő kezet nyújtok a rászorulóknak, és soha nem ártok szándékosan senkinek.

Ezt a hozzáállásomat a bevetés során is igyekeztem megőrizni. Brutalitás, elnyomás és igazságtalanság vett körül, de nem akartam részese lenni ennek. Minden jószágot megadtam másoknak, amit csak tőlem telhetett. Segítettem az embereken, ahol csak tudtam, empátiával és tisztelettel bántam velük, még akkor is, ha minden körülöttem reménytelenül sötétnek tűnt. Azonban eme kis kedvességek ellenére is, elviselhetetlen volt a lelki terhelés, hogy részese voltam valaminek, amivel alapvetően nem értettem egyet.

Sikerült megszöknöm. Dezertáltam. Most Grúziában élek. Az átélt tapasztalatok megváltoztatták az életemet és a céljaimat. Elszánt vagyok, hogy véget vessek ennek az igazságtalan háborúnak, és egy olyan jövőn munkálkodjak, ahol az oroszok szabadon és boldogan élhetnek, félelem és elnyomás nélkül. Mély empátiát érzek azok iránt, akik még mindig fogságban vannak Oroszországban, és kénytelenek feladni erkölcsi meggyőződésüket, csak hogy túléljék ezt az egészet. Remélem, hogy a jövő már nem kényszeríti ilyen döntésekre az embereket. Támogatásokat felbecsülhetetlen lenne számomra.

Forrás:

<https://dezerter.noblogs.org/post/2025/05/22/odmita-me-zabijet-prohlaseni-vojenskich-odpiracu-z-ruska/>

Az orosz dezertőröket az Idite Lesom („Lép le”) nevű szervezet segíti. Ez a szervezet már közel 1500 katonának segített dezertálni az orosz hadseregéből, és további 43 000 férfinak tette lehetővé, hogy kibújhasson a katonai behívó és a háborúba való bevetés elől. Támogatásukhoz látogass el a szervezet weboldalára:

iditelesom.org/en

MERRY CRISIS AND HAPPY NEW FEAR

Kellemes krízist és boldog új félelmet

A tank is positioned in the center of a city street that has been reduced to rubble. In the background, buildings are on fire, and smoke fills the air, creating a scene of urban warfare.

**Váltsuk a kapitalista
háborút és békét
világméretű
társadalmi
forradalommá**

★ Osztályharc ★